C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-1983/2025 Judecătoria Bălți sediul Central
4-25056924-03-4r-28072025 Judecător: Natalia Foma

D E C I Z I E
În Numele Legii

09 septembrie 2025 mun. Bălţi

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

Examinând, în ordine de recurs, recursul contravenientului Pascal Vladimir declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 20 iunie 2025***, prin care a fost respinsă contestația depusă de Pascal Vladimir împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 14 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Goncearuc Cristin și deciziei de sancționare din aceiași dată, ambele emise în privința lui **Pascal Vladimir** pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 15 aprilie 2025, agentul constatator din cadrul IP Bălți, Goncearuc Cristian a întocmit în privința lui Pascal Vladimir procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 47[1] Cod Contravențional pentru faptul că, *în perioada iulie-octombrie 2024, cet. Pascal Vladimir a acceptat instalarea aplicației PSB Bank, cu scopul de a primi ulterior mijloace bănești cu scopul de a vota un anumit candidat în cadrul scrutinului electoral și referendumului republican constituțional din toamna anului 2024.*

Prin decizia agentului constatator din 15 aprilie 2025, Pascal Vladimir a fost recunoscut vinovat pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] Cod Contravențional și sancționat cu amendă de 750 unități convenționale, echivalentul a 37 500,00 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare emisă în baza art. 47[1] Cod contravențional Pascal Vladimir la data de 22 aprilie 2025, în ordinea prevederilor art. 448 Cod contravențional a depus contestație la Inspectoratul de Poliție Bălți.

În motivarea contestației sale a indicat că, decizia agentului constatator emisă în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional este nefondată în condițiile în care la materialele cauzei nu este există nici o probă, cel puțin care să fie prezentată cine anume i-a dat banii, or, invocă că o aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. La fel, invocă că nu este menționat timpul acceptării banilor, nu este probat care a fost scopul transferului banilor, dacă acești bani au ajuns anume la sine, dacă acești bani au fost ridicați, nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Susține contestatorul că, unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător în măsura în care invocă că nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate.

Prin urmare, fapta ce-i este incriminată, este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator, în măsura în care la decizia de sancționare nu a fost anexat nici un material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. 47[1] Cod contravențional.

Astfel, consideră că agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens în privința sa, aplicându-i o sancțiune pentru o faptă care nu conține elementele constitutive ale contravenției.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20 iunie 2025, s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația lui Pascal Vladimir împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din 15 aprilie 2025.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, Pascal Vladimir a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20 iunie 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea contestației depuse cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenționale.

În motivarea recursului a invocat că soluția instanței de fond este nefondată în condițiile în care acuzația formulată de agentul constatator se prezintă a fi una declarativă, bazată doar pe presupuneri, or, la procesul-verbal cu privire la contravenție nu au fost administrate careva probe concludente ce ar demonstra vinovăția lui Pascal Vladimir în comiterea contravenției imputate.

Susține recurentul că, mai mult ca atât, agentul de constatare nu a verificat dacă de numărul de telefon pe care ar fi venit un mesaj SMS de la o bancă ar fi fost

utilizat anume de către contravenient. Nu a fost nici într-un fel înlăturată ipoteza cu numărul de telefon putea fi utilizat de către o altă persoană.

Menționează recurentul că, în planul încadrării juridico-contravenţionale, recurentul a infirmat faptul că, dînsul nu ar fi pretins sau primit careva mijloace băneşti destinate anume pentru determinarea sa de a-și exercita sau nu drepturile electorale în cadrul alegerilor.

De rând cu aceasta, menționează recurentul că, atât agentul constatator cât şi instanţa de fond nu a respectat principiul individualizării pedepsei contravenționale, un principiu important în legislaţia RM care urmăreşte asigurarea unei aplicări echitabile şi eficiente a sancțiunilor, or nu este clară poziția agentului constatator care în lipsa unor probe concludente care ar demonstra vinovăţia sa a emis decizia de sancţionare prin aplicarea pedepsei maxime prevăzute la articolul menţionat supra.

De asemenea, recurentul susține că la examinarea cauzei în fond, instanța de fond i-a încălcat dreptul la apărare prin faptul refuzului de a-i fi oferit un termen pentru a-și angaja un avocat, fiind astfel lezate prevederile art. 384 alin. (2), lit. a) Cod contravențional.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal găsește necesar de a respinge recursul depus împotriva soluției primei instanței ca nefondat și menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe:

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul şi menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

În motivarea acestei concluzii Colegiul, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa cărorva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, care indică că *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e)*

necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante*.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare*.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, *concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.*

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, *probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiințifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul-verbal întocmit.*

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, *procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.*

Potrivit art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

Astfel, reieșind din materialele cauzei penale, Colegiul penal constată că, vinovăția contravenientului Pascal Vladimir se deduce în mod expres prin prisma informației obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art. 138^6 CPP „*identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice*” prin care s-a stabilit că, utilizatorul numărului SIM ***** s-a dovedit a fi Pascal Vladimir, care în perioada de referință a Legii nr. 230 din 31.07.2024, în vigoare din 15.08.2024 prin care a fost introdusă norma juridică prevăzută de art. 47^1 Cod Contravențional, la 17.09.2024, a primit, prin intermediul aplicației mobile cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă) 1 (un) mesaj de intrare privind expedierea mijloacelor bănești (*f.d. 42 - material de control*) în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului din toamna anul 2024, *iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat*, cât și faptul primirii propriu-zise *sau nu* a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, or realizarea acțiunilor de *acceptare și primire* ca elemente constitutive ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

Pe acest segment, Colegiul penal reține că s-a expus și Curtea Constituțională unde potrivit pct. 310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art. 47^1 alin. (1) *descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă*. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt;

Pe de altă parte, Colegiul penal evidențiază că în speța dedusă judecății nu este pus la dubii dreptul contravenientei la întruniri și nici dreptul acesteia la vot, însă norma prohibitivă prevăzută la art. 47^1 Cod contravențional, urmărește scopul asigurării ***unor alegerii libere și corecte***, fără imixtiunii din partea persoanelor

terțe care se implică în mod vădit și comit atacuri directe asupra ***procesului democratic al alegerilor***, împiedicând astfel esența desfășurării unor alegeri libere şi corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor, fără careva implicări asupra respectării *principiului votului liber exprimat.*

De rând cu aceasta, Colegiul penal consideră insignifiant speței argumentul recurentului în legătură cu soluționarea cauzei în fond în lipsa acestuia, or este de menționat faptul că instanța de fond și-a asumat obligația pozitivă în asigurarea totuși a prezenței ultimului în cadrul ședinței de judecată, însă cel din urmă cu vehemență nu a dat curs acestei solicitări, evitând astfel de a semna avizul de recepție trimis în adresa sa, fapt ce a și permis examinarea cauzei în lipsa sa, iar la capitolul dat, în ordine de recurs nu s-au depistat careva disensiuni.

La acest capitol, Colegiul penal reține lipsa unei justificări plauzibile a nerespectării dreptului la apărare a contravenientului, în condițiile în care, la capitolul dat contravenientul Pascal Vladimir, reieșind din materialele cauzei nici nu a solicitat instanței de judecată amânarea examinării cauzei în vederea posibilității de a beneficia de asistență juridică.

Prin urmare, intenția ultimului de a amâna ședința de judecată în legătură cu asigurarea intereselor sale procedurale cu un avocat garantat de stat sau ales se dovedește a fi contrară caracterului rezonabil al judecării cauzei contravenționale, fapt ce reprezintă nu altceva decât o tentativă de tergiversare nefondată a examinării cauzei, or, potrivit principiului celerității procedurilor judiciare, se impune administrarea justiției fără întârzieri de natură a-i compromite eficacitatea şi credibilitatea, statul fiind responsabil pentru activitatea ansamblului serviciilor sale, nu numai pentru ceea a organelor judiciare.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține că, actul procedural a fost întocmit în prezența contravenientului cu consemnarea lui despre recepționarea acestuia, pe versul cărui sunt imprimate dispozițiile art. 384 Cod contravențional ce se referă la drepturile contravenientului în procesul contravențional, ***inclusiv cel de apărare***, astfel Pascal Vladimir a avut suficient termen de la întocmirea actului contestat și până la remiterea cauzei în judecată să-și angajeze un apărător de stat/ales, care să-i reprezinte interesele - fapt pentru ce argumentul dat urmează a fi respins ca nefondat.

Pe același fundal, instanța de recurs va respinge argumentul recurentului manifestat prin faptul neverificării de către prima instanță *dacă de numărul de telefon pe care ar fi venit un mesaj SMS de la o bancă ar fi fost utilizat anume de către contravenient, putând a fi utilizat de către o altă persoană,* or acesta este unul pur declarativ în condițiile în care la etapa audierii sale la 15 aprilie 2025 (*f.d.3-4, material de control*) a recunoscut cu deplină fermitate utilizarea de aproximativ 3 ani a cartelei *sim: 0*****,* mai menționînd că *anterior fiind membru*

de partid al Partidului politic ,, Şor", iar la moment este doar simpatizant (...) aplicaţia PSB a fost instalată de către o domnişoară din partid însă nu-i cunoaşte numele, prin această aplicaţie urma a primi surse financiare.

Prin urmare, Colegiul penal reține a fi evident faptul că, fără acordul acestuia în telefonul personal nicidecum nu putea fi instalată aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" (*Federaţia Rusă),* astfel odată cu instalarea aplicației nominalizate și recepționarea mesajelor în sensul descris supra, se constată cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

La fel, este nefondat și argumentul privind neproporționalitatea sancțiunii aplicate în speță, or Codul contravențional stabilește garanții suficiente, apte să asigure individualizarea sancțiunilor în fiecare caz particular, iar prin instituirea unor amenzi disuasive în cazurile de corupție electorale nu sunt afectate dispozițiile art. 46 din Constituție.

Pe acest fundal, Colegiul penal conchide că, prin sancționarea subiecților activi ai contravenției nominalizate legiuitorul a urmărit clar esența imperativă a asigurării necondiționată a drepturilor electorale, asigurându-se astfel atât prevenția specială cât și cea generală de a transmite mesaje comprehensibile asupra respectării legislației normative și descurajării actelor de corupție, situație ce este perfect viabilă inclusiv contravenientului, fiind astfel supus aspectelor inerente de a nu-și confirma propriu consimțământ în cadrul alegerilor avute loc la 20.10.2024.

Subsecvent, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Pascal Vladimir i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă celui din urmă, Colegiul conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului, totodată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

În situația dictată, ipotezele relevate de recurent certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece acesta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea justificării ilegalității soluției instanței de fond.

Prin urmare, instanța de recurs subliniază că recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată, fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce

constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art. 470 alin. (3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri, fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Concluzionînd, Colegiul penal va respinge ca nefondat recursul contravenientului și va menține hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20 iunie 2025, fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1), pct. 1) lit. c) Cod contravențional, Colegiul penal,

D E C I D E :

Recursul contravenientului Pascal Vladimir declarat ***împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20 iunie 2025***, în cauza lui **Pascal Vladimir** se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet,
Judecător: Ion Talpa

Judecători: Cristina Prisacari

Ecaterina Arseni